

2017

9

zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

Pomůcky k večernímu táborovému
nástupu

Eliška Vlčinská

biblický úvodník

BOŽÍ SPRAVEDLNOST

*Právem ses, Králi, rozhněval, svůj soud jsi vynes, vinu znal.
Však láska tvá, odpuštění mou tíseň v radost promění. (D 614)*

*V onen den řekneš: „Vzdávám tobě chválu, Hospodine!
Rozhněval ses na mě, tvůj hněv se však odvrátil a potěšil jsi mě.“ (Iz 12,1)*

Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy. Svou spravedlnost prokázal i v nynějším čase, aby bylo zjevné, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše.

*Kde zůstala chloubka? Byla vyloučena! Jakým zákonem? Zákonem skutků?
Nikoli, nýbrž zákonem víry. Jsme totiž přesevědčeni, že se člověk stává spravedlivým vírou bez skutků zákona. (Ř 3,25b-28)*

Spravedlivý Král již dříve trpělivě promíjel hříchy, dávno „před naším letopočtem.“ Svou trpělivost s hříšníky prokázal i v nynějším čase. Boží spravedlností se zabývá apoštol Pavel v úvodních kapitolách listu Římanům. Můžeme si snad všimnout čtyř pojmů, s jejichž pomocí si máme nelehké téma přiblížit: Prvním je Boží věrnost: je nezrušitelná jakoukoliv lidskou nevěrností (3,3). Druhým je hněv, jenž se projevuje v Božím odporu k veškerému hříchu. Spravedlnost a hněv Boží se od sebe nedají oddělit. Nedáme-li prostor působení Božího hněvu, dopouštíme se chyby. Třetím projevem spravedlnosti je Kristova smrt (3,25). Boží dar Kristovy zástupné oběti

svědčí o Boží spravedlnosti. Čtvrtý pojem je spojení spravedlnosti s vírou. Pavel říká, že si zjevenou Boží spravedlnost si lze přivlastnit vírou. Dobré skutky a vlastní zásluhy nás před Bohem spravedlivými neučiní. Ospravedlnění neznamená, že by se lidé změnili ve spravedlivé. Oni jsou za spravedlivé prohlášeni.

Apoštol Pavel se v tomto listu nezabývá pouze Boží spravedlností, ale klade veliký důraz na Boží lásku. Zmiňuje bohatství laskavosti, shovívavosti a trpělivosti (2,4). Vrcholem Boží lásky je skutečnost, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní (5,8). Ujišťuje nás o trvalosti této lásky, od které nás nic nemůže oddělit.

Pokud si plně neuvědomíme velikost a sílu hříchu, nikdy se nám nepodaří postihnout Boží milost. Sám apoštol popisuje svůj vlastní zápas s hříchem (k. 7). Nesmírnou hojnost Boží milosti nikdy nesmí člověk považovat za záminku k tomu, aby se dopouštěl hříchů dalších a větších. Věřící člověk žije v úzkém spojení s Kristem, nastala jeho proměna.

Hřích již nad ním nepanuje, žije pod milostí.

Nejlepším zakončením této krátké úvahy snad budou slova už zmiňované písně: „Však láska tvá, odpuštění mou tíseň v radost promění!“

Jaroslava Drozdová

ze sborového života

TÁBOR 2017 PROROCTVÍ HOR

Prázdniny už jsou za námi a školní rok pomalu začíná, ale my máme možnost aspoň ve vzpomínkách se vracet na dorostový tábor, který jsme měli 22. - 29.8. opět u Stříteže nad Bečvou. Letos nás celým táborem, ať už na Biblických programech, nebo při hrách, provázel prorok Elijáš. Na dopoledních programech jsme se seznamovali s příběhy, které o něm čteme v Bibli, při odpoledních hrách jsme se my stávali zdravotníky, putovali za Elijášem, učili se pohybovat v terénu podle azimutu, vrhali pláštěm (ehm, teda holinkou) a překonávali sami sebe i druhé v táborové olympiádě, zabírali vinici, pekli nekvašené chleby, nebo jako prorok Eliáš jsme putovali do poslední chvíle za Elijášem, abychom se toho od něj co nejvíce naučil, po večerech jsme hráli hry, nebo seděli u ohně a zpívali. Každý

večer, na hlavním nástupu, jsme v kostýmech hebrejů jedli společně nekvašenou placku a vinnou šťávu, hráli drejdl a naučili jsme se i společný židovský tanec v kroužku. Do toho všeho jsme měli opět hromadu odborek (písmenek), které se plnily u vedoucích ve volném čase a spoustu dalších věcí, které ani nelze všechny vyjmenovat.

Zkrátka jsme prožili vynikající tábor, nic nám tam nechybělo, a i přes to, že skoro každý den přšlo, tak se o nás Pán Bůh výborně staral a vždy to bylo v době, kdy nám to nijak moc nenarušovalo plány a my tak mohli provádět vše, co jsme naplánovali. Všem zúčastněným dorostencům i vedoucím patří veliký dík a těšíme se, že opět za rok se setkáme na dalším táboře.

Marta Bukáčková, vedoucí

modlitební okénko

- ❖ Děkujme Pánu za jeho ochranu, péči a požehnání během prázdnin a dovolených, za možnost odpočinutí od všedních prací a starostí. Prosme za novou sílu na každý den, za to abychom s pokorou a ochotně poznávali a činili Boží vůli.
- ❖ Vzdejme Pánu chválu za všechny kdo mohli o prázdninách uvěřit nebo načerpat novou duchovní sílu a povzbuzení na křesťanských táborech, akcích, festivalech. Prosme Pána ať dokážeme účinně rozvíjet jeho dílo během všedních dnů. Prosme o využití 500 výročí počátku reformace k Boží slávě.
- ❖ Vyprošujme pomoc a požehnání pro potřebné, práci pro nezaměstnané, uzdravení pro nemocné, úlevu pro trpící, potěchu pro zarmoucené. Nezapomínejme na Ostravské středisko Diakonie i ostatní zařízení sociálních služeb.
- ❖ Mysleme v modlitbách na ty, kteří potřebují pomoc, povzbuzení, občerstvení, podporu. Nezapomínejme na nově pokřtěné, mládež i ty, kteří se od Pána vzdálili. Mysleme na sociální tlak nevěřící společnosti kterým musí mladí lidé čelit. Prosme za službu Pánu ve sboru a moudrost pro správce i kazatele.
- ❖ Modleme se za v moci postavené a správce věcí veřejných. Ať Pán působí na jejich svědomí, ať nepodléhají zlu, ale slouží a spravují veřejné záležitosti v bázni Boží. Modleme se, ať se v naší zemi i v Evropě prosazuje právo a spravedlnost a neoklešťuje se svoboda. Ať se v nadcházejících parlamentních volbách uskuteční Boží vůle.
- ❖ Prosme Pána ať ochraňuje pronásledované a vražděné křesťany, vězně svědomí, misionáře, ty kteří odjíždějí pomáhat potřebným. Nezapomínejme na uprchlíky, sirotky, unesené a ztotočené. Stavme se na modlitbách proti vzrůstajícímu terorismu a prosme o Boží útěchu pro postižené. Prosme o prosazení Boží vůle při řešení uprchlické krize.
- ❖ Modleme se za ukončení bojů v ohniscích válek a neklidu. Ať Pán zabraňuje vraždění násilí a nenávisti. Stavme se na modlitbách proti rozdmýčávání sporů a válečnému štvání. Prosme za mír pro Jižní Súdán kde je opět občanská válka a hladomor. Vyprošujme pokoj pro Izrael a Palestinu.
- ❖ Vyprošujme u Pána ochranu před nepřízní počasí a živelnými pohromami a za pomoc pro ty, kteří jimi byli již postiženi.

VÝZNAMNÉ NAROZENINY V ZÁŘÍ

Jaroslav Jonšta
Tomáš Novotný
Libuše Hošková
Eva Kubíčková

Drahomíra Bergrová
Oldřich Zbiral
Daniel Balabán
Blanka Bathová

Václav Boháček
Jana Hašková
Tomáš Prymus
Olga Bezděková

*Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 10, 20, 30, 40, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 76, 77...
Respektujeme, pokud nahlásíte kazatelce, že si zveřejnění nepřejete.*

KŘTY V SRPNU

Adam Lokajíček, Kateřina Pustková, Theodor Pustka, Bianca Pustková

STARŠOVSTVO SBORU DĚKUJE

Staršovstvo děkuje a je vděčno za dar br. Roberta Kimmla (1931-2016), který přijalo prostřednictvím dědického řízení.

Br. Kimmla si pamatujeme jako pravidelného účastníka nedělních bohoslužeb a biblické hodiny. O jeho zájmu na životě sboru svědčí i to, že pracoval ve staršovstvu a byl i příležitostným varhaníkem.

Br. Kimmel velmi miloval hudbu, která se stala i jeho zaměstnáním. Proto se také ve sboru zapojil do prvního pěveckého sboru. Jistě bude velmi vhodné, aby jeho finanční dar byl použit pro hudební oblast sboru.

NAŠE SPOLEČNÉ KOŘENY V REFORMACI

Pokračování referátu Dr. Ladislava Beneše z Mezinárodní partnerské konference

Příklad: Některé myšlenky Jana Husa

V následující části se pokusíme ony „společné kořeny“ ukázat na postavě a díle Mistra Jana Husa (cca 1371-1415). Na jedné straně mnohé jeho myšlenky byly dalším vývojem překonány, na druhé straně se my čeští protestanté považujeme mimo jiné za dědice husitské reformace. Jak známo, o sto let později se k němu přiznal i Martin Luther a poslední papežové naznačili, že by Husa bylo možné považovat za „reformátora církve“.

Hus je během svého studia zaujat radikálními myšlenkami oxfordského profesora Johna Wiclefa (1330-1384), který zdůrazňuje, že církev je především „lid Boží“, kritizuje hierarchickou stavbu církve a za důležité téma považuje otázku vyvolení (predestinace). V roce 1401 se Hus stává kazatelem v Betlémské kapli v Praze, která platí za „ten“ symbol husitské reformace. Založena byla 1391 jako místo kázání slova

Božího, a sice nejširším lidovým vrstvám v jejich mateřském jazyce. Důležité pro další vývoj je toto propojení university a veřejnosti, tedy budoucí reforma se nebude týkat jen intelektuálních kruhů, ale stane se vskutku celospolečenským hnutím.

Jedině Kristus

Kritika tehdejších poměrů v církvi není u Husa snad nijak originální – kritizuje morálku kněží, bohatství církve a především obchod s odpustky. Avšak v roce 1410 je Husovi zakázána kazatelská činnost a od roku 1411 se nachází v klatbě. Situace se zhorší, když Hus klatbu neuzná. Důvod? Jak mohou o pravověří rozhodovat ti, kteří sami žijí v hříchu? V té době je největším pohoršením skutečnost dvou papežů. Který bude rozhodovat? V roce 1412 bude klatba zpřísněná, je označen za kacíře, nikdo mu nesmí podat chléb ani vodu. To Hus považuje za křivdu, neboť z Říma

přišlo odsouzení, aniž s ním někdo hovořil o pravdě, kterou on poznal na základě Písma. Očekával, že bude předvolán k církevnímu soudu, aby se obhájil, přišlo jen odsouzení. A tak napíše jeden z nejdůležitějších spisů, který mnozí považují za skutečný počátek reformace: „Odvolání k Ježíši Kristu, nejspravedlivějšímu soudci“ (Appellation an Jesus Christus, den allergerechten Richter).

Hlavní obvinění se týkala otázky bezprostřední poslušnosti Krista. Bylo mu vyčítáno, že lidu (laikům) dává právo zkoumat legitimitu rozhodnutí nadřízených (kněží) na základě poznání získaného z Písma. Je kritizován, že požaduje kázání slova Božího v řeči lidu a znalost řeči lidu u hierarchie. Je obviněn, že nepřestal kázat a dokonce veřejně odsoudil prodej odpustků ve prospěch svaté války v království neapolském. Hus je obžalován za tvrzení, že hříchy může odpouštět jedině Bůh, tedy že odpustění nelze dosáhnout žádnými dobrými skutky, už vůbec ne penězi. Podporu válce Hus odmítá i proto, že nelze souhlasit s tím, aby křesťané válčili proti jiným křesťanům.

Pravda i nad církví

U těchto žalob nešlo tedy již jen o otázku jakési korektury tehdejší morálky, ale o zásadní zpochybnění

instituce církve. Nešlo o nic menšího než o otázku pravdy a svobody, zda si může církevní instituce - koncil či papež - osobovat právo rozhodovat nad svědomím člověka. Věřící se neřídí církevními ustanoveními s poslední platností, ale každý člověk může a má posoudit podle svého svědomí každé nařízení, zda je ve shodě s Kristovým slovem. Církve přece nemůže panovat, ale může jen sloužit druhým lidem poznáním této Kristovy pravdy. Moc odpuštění má pouze Kristus jako hlava církve, a jestli si tuto moc osobuje nějaká lidská instance, pak je tím ohrožena Boží sláva a obyčejný lid to uvádí v omyl. To jsou podobné otázky, při kterých o století později Martin Luther při Lipské disputaci (1519) rozpozná Husa jako svého spolubojovníka, je rád, že není v dějinném procesu reformace osamocený a nechá si obstarat Husovy spisy.

Odvolání ke Kristu nechal Hus přibít na vrata pražské (malostranské) mostecké věže 18. 10. 1412. I to symbolicky ukazuje „společné kořeny“ (a tradice): je říjen a na vrata jsou přitloukány teze zvoucí k diskusi, a které budou začátkem reformace. Hus ví, že není první, kdo se odvolával v dějinách ke Kristu, který se nenechá „podvést falešnými svědky jako papež“. A tak pouze

Kristus je mu oporou a nadějí: On, který chtěl svojí smrtí zachránit vyvolené Boží, byl zrazen kněžími a učiteli zákona, ale svým následovníkům jako povzbuzení zanechal svůj příklad v tom, že rozhodnutí svěřil toliko Bohu.

Hus je předvolán ke koncilu v Kostnici. Dělá si naději, že bude moci svoji pozici vysvětlit a vést diskuse o pravdě, kterou vyčetl z Písma. Nejznámější pojem, který se pojí k Husovi, je právě pojem pravdy.

Opíral se zejména o verš J 8,32: „Poznejte pravdu a pravda vás vysvobodí.“ Pro Husa je – stručně pověděno – pravda totožná s osobou a dílem Ježíše Krista. Toho můžeme poznat svým rozumovým úsilím (z Písma), ale pravda sama daleko převyšuje naše pochopení. Neboť Kristus přichází v podobě člověka, aby nám ukázal, co je pravda Boží ve

svém příběhu – v jeho službě, solidaritě s chudými, v oběti. Tím nám ukázal i příklad, jak pravdu chápat: jako službu a připravenost k oběti pro druhé, za hřích světa. Pravdu nelze oddělit od následování, etických důsledků. Kdybychom Krista znali, ale nenásledovali bychom jej, pak bychom Boha vlastně označili za lháře. A starost, aby tato pravda nebyla znehodnocována, vede Husa na koncil, kde chce o této pravdě koncil přesvědčit. Nedaří se mu o

této pravdě přesvědčit ani domácí církve, ani krále. V jednu chvíli proto Hus vyjádří jistotu, že když jej nevyslechnou a nic se nezmění, pravda tím sice bude trpět. Ale nezmizí tím. „Pravda Páně vítězí“, napíše Hus heslo, které se dostane do české státní

symboliky. Vždyť i Ježíš přes násilné umlčení, ano samotnou smrt našel milost u Boha. Byl vzkříšen. Pravda zvítězila.

Důraz na Písmo

A jak tuto pravdu vlastně poznáváme? K obecnému pokladu a pilířům reformace patří, že jediným

zdrojem je Písmo. To je zdrojem svobody pravdy. Někdy máme dojem, že Písmo nás utlačuje, sešněrovává, omezuje naši svobodu. Ne tak Husa. Písmo, tím že je jaksi mimo nás, mimo moc církve nebo její instituce, znamená jednak rozšíření možností poznání – stále nového a prohlubujícího. Ale znamená to také, že i poznaná pravda je svobodná. Nemáme k ní nikdo blíž díky nějakým (církvním) úřadům či nadání, ale ani dál. A když se mylíme, můžeme se nechat nově poučit a – obnovit, znovu nechat re-formovat touto pravdou. Proto je třeba se k Písmu stále znovu vracet. Držet se Písma ovšem požaduje vnitřní statečnost, odhodlání – nepodlehnout jiným, nižším normám či pomíjivým kritériím (podléhat lidem či módě). Studium Písma je třeba věnovat čas a námahu, je třeba se učit rozumět, rozvíjet myšlení i řeč. Odtud obecný důraz reformace na dobré vzdělání, a to pro každého.

Hus argumentuje ovšem ještě jinak. V té době hrál významnou roli termín vyvolení (praedestinatio). Církev je společenství vyvolených, kteří jsou známi jen Bohu. My však nevíme, kdo to je. Mezi lidmi v církvi je přece mnoho pokrytců, mezi těmi, kdo Ježíše vzývají neumějí, je mnoho těch, kdo přesto jdou v jeho stopách. Církev tedy musí být zásadně

otevřená pro všechny a neurčovat podle skutků a vnějších znaků, kdo k ní patří. Jde o podobné myšlenky, které vyplývají z učení o ospravedlnění pouhou milostí (sola gratia). Člověka nelze posuzovat ani na základě dobrých skutků, na základě toho, co je před očima, co dokáže a jaké je jeho postavení či původ, ale ani na základě jeho zlých sklonů. Všichni jsou si rovni. Jen toliko Bohu je vyhrazeno rozhodovat o spasení.

Husův příklad dobře ukazuje, že pěstování „toho vlastního“, té vlastní věci, o kterou křesťanům a církvi jde, totiž hledání Pravdy, má velmi zřetelný osobní, ale zároveň sociální – politický dopad. Písmu jsme neporozuměli, pravdu jsme nepoznali, pokud se nepostavíme do jejich služeb a nedáme jí místo v našem každodenním životě. Tato pravda se bezprostředně týká každého z nás, skrze ni stojíme bez jakéhokoliv prostřednictví před Boží tváří (coram Deo).

pokračování příště

Křest, 13.8.2017

INFORMACE O SBORU

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- zasílání Zpravodaje
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných

ZAJIŠTĚNÍ DOPRAVY

Na sborové aktivity a především na bohoslužby zajišťujeme možnost dopravy pro ty, kteří se sami dopravit nemohou. Neváhejte této službě využít. Omezená pohyblivost by neměla bránit setkávání.

Telefonicky se můžete obracet na Hanku Vlčínskou (tel. 734 240 550)

ADRESA: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

TELEFON: 596 122 943

E-MAIL: ostrava@evangnet.cz

WEB: ostrava.evangnet.cz

FARÁŘI: Ewa Jelinek (tel. 776 793 093)

Pavel Šindler (tel. 777 065 911)

KURÁTOR: Michael Waloschek (tel. 608 004 356)

BANKOVNÍ SPOJENÍ: 230 036 5561/2010

Redaktor Zpravodaje: Michael Waloschek

program ve sboru - září

úterý 5. září	19:00 starší mládež
středa 6. září	17:00 biblická hodina, 20:00 čas modliteb
pátek 8. září	19:00 střední generace
sobota 9. září	10:00 Mše svatá pro širokou veřejnost k 750. výročí první písemné zmínky o městě (Masarykovo náměstí)
neděle 10. září	8:30 BOHOSLUŽBY s večeří Páně (kostel), nedělní škola, kavárna (sál), zkouška pěveckého sboru,
úterý 12. září	9:00 kavárnička, 19:00 starší mládež
středa 13. září	17:00 biblická hodina, 18:15 staršovstvo, 20:00 čas modliteb
čtvrtek 14. září	17:30 mladší mládež
neděle 17. září	8:30 BOHOSLUŽBY (kostel), nedělní škola, kavárna (sál), zkouška pěveckého sboru
úterý 19. září	19:00 starší mládež
středa 20. září	17:00 biblická hodina, 20:00 čas modliteb
čtvrtek 21. září	17:30 mladší mládež
neděle 24. září	8:30 BOHOSLUŽBY (kostel), nedělní škola, kavárna (sál), zkouška pěveckého sboru
úterý 26. září	9:00 kavárnička, 19:00 starší mládež
středa 27. září	17:00 biblická hodina, 20:00 čas modliteb
čtvrtek 28. září	státní svátek
neděle 1. října	8:30 RODINNÉ BOHOSLUŽBY s večeří Páně (kostel),
DÍKŮVZDÁNÍ	host: f. Ondřej Titěra, kavárna (sál), zkouška pěveckého sboru, beseda s obědem (sál)

Termín dorostu a zkoušky Ostravských zvonků bude upřesněn.

Otvírací doba Evangelického Kristova kostela v rámci projektu Otevřeně chrám. Přítomnost průvodce po celou otvírací dobu.

soboty a neděle: 14:00-18:00